

გეგურო! აი, მოპირდაპირე ბანაკთა კან- დიდებელი. მაგრამ მეტი გეგუროსი კანდიდატურა ამ ვაჟთა მოხსენიან უნდა ჩიოთავოს, რადგან მათთანში საარჩ. ცენ- სის უფროდნის გამო მისი ამომჩველთა გავყვანა ყოველ შემთხვევაში და მათ- სადამ დებუტატობა ვერ წყავ.

შემათ გეგუროსი მომხრენი მის წა- ცვლათ ახალ კანდიდატ წამაჩვენებენ და მოწინააღმდეგეების დასპირებელთა საშ- ვილობას ამ დაზღვევ. ხოლო ეს ხომ პარტიული ცინიზმია და უნაყოფო და უმხარის შრომა იქნება, რადგან ძალთა განწყობილება ისეთია, რომ გეგუროსი მომხრეებს თავისი კანდიდატის საათაფო- როში გავზავნა არ ძალუთ, ვინაიდან ამჩველთა (ვიზორიკების) საჭირო კონ- ტრინტები, უკეთესში რომ ვიპოვებოდ, მინც არ ყურადღებ.

შემათი საერთო გამაჯვრება მატა ამაშისი მომხრეებისკენაა. ხოლო დღეს ჩვენს წინაშე მდებარე დიდწინაშეწველიან საითიათ: ვის მივანდეთ მთელი რუსეთი და განაღმდებელი კაცობრიობის წი- ნაშე ქართველ ხალხის ცინიზმის ღირსე- ულთა ვაცნობ, მისი ქრავრების წა- თლით გამობრუნება? რასაც ვერაღობა იმას, ვინც საერთო საკავშირის იდეალთან ერთად და უმთავრესად ჩვენი ქვეყნის ინტერესების თავისუფალი, მხე, თავდა- დებული და მკურნალებული დამცველი იქნება, ვისაც საქართველოს წარსული არ ეცავრება, აწყმის ფიქრალთა უკუტრებს და ჩვენი ქვეყნის ყოველ მოსახლელზე ზრუნვა ცხოვრების მიზნად დაუსხასხ.

მის შესულია ამ დიდა მასხსხვებ მი- სისი პირანაღი შესრულება და ჩვენი იმედების გამაძრებება?

მატა ამაშისი.

მა ჩვენს მოწოდებით ამომჩველებს მოქალაქეობრივი მოვალეობა მოხილად და თავიანთი მის მატა ამაშისი წინაშე, რითაც ქუთაისის გესერნიდან საათაფო- როში ერთადერთ წამომადგენლთა ღირ- სულ კაცის გავზავნას ხელს შეუწყობენ.

როგორ იხადონ სომ. დემოკრა- ტები სათაფრობის პაბარა მარ- ბის იხიზრებას.

შეველს უნდა ახსოვდეს, რა უცხები პა- სტის გაცა ძალთა ჩხეძემ პოლიციის წარსილადგენებს, რომლებიც თავისი ცინი- ავტონომია, ე. ი. ერთგული თვითმართ- თვლობა, მოითხოვს. ჩხეძის მასხსხვ- ავტონომია პოლიციის სათაფრობა- ტების სამართლიანი გულისწყობა და პროტესტის გამოწვევა. მათთან, შეგე- კობა სათაფრობა-ტურიული გეგუროსი საქციელის გამართლება დაპირა, მაგრამ ფაქტი მინც ფაქტით დარჩა.

გეგუროსი მართალი პოლიციელ დებუ- ტატებზე დასო, მოთხოვნის მიმხრენი, მებარტებებს ულადებდეს და ს. მაგ- რამ, თუდრე ასე ყოფილიყო, სოციალ- დემოკრატების პოლიციის ავტონომია მი- დეც უნდა ხმადიდა ადვანტიზმს. სხე- თი პრალი ვერ გავამართლებს, თუ რამე

შინაური მტრები.

29.

„შეშინა პარტის“ შეგნება!

შეველს ახსოვს, რასაც ვერაღობა, ძრო- ლისის ის უფურთხი ღორი, რომელიც თავის მასხსხვებზე მუხის ძირს უმხრდა და: ღორის წაღწევი ტვირნი ვის მიხმდა- რიყო, რომ გემრიელი და ნაყოფიერი რყო, რომლითაც ყოველ საათში იკვებოდა, ამ მუხის ესხა... ჩვენი „უკვირან“ დასტყობაც ასე იქცე- ვიდა: ისინი თავის მასხსხვებზე ქვეყნის ძირს უმხრან, ასმარებენ... და მათი განძება ვერ მიხმდებარა, რომ ამით თავის საკუთარ თავს ასმარებენ.

რაბ, თავის თავს ასმარებენ — და კი- დებს დასამარეს, თუ მიხმდებენ: ჩვენი ხალხის უღმრთესი ნაწილი უკვე საკმობს შეგნა მათი მომადრების სიკაცებე — და თვითმართავი ზურგი შეუკაბია, რაიც ამ უკანასკნელი საათაფრობის არჩევნებმა გამოაპოვებია. მიხედვით მათ ტრამა- ბიზმისა, რომ რაც ვართ, ჩვენს ვართა და ფედერალისტების მომხრეები არა ვაქ- თო, მოუხმდებარა იმისა, რომ დასტყობს „ხელუხმობის“ მთელი ღალატისა კუ- ვალი, ხოლო მოწინააღმდეგეებს — უფურ- ბულ შეშინა მოხლოდ მკითრ ვებენ — დღესდღეობით ამჩველთა უმრავლესო- ბა მათ არ ცუტუნის. მს გავრცობდა ავა- კანა მოწოდებს, რადგანაც უკვე პარტი-

დანაშაული მივიძღვის! მა განა სოციალ- დემოკრატებმა მალაობის, ლტყველ- ბის, თათრების და ს. გროვული უფურ- ბა დაიკვეს?

მინ არ იცის, რომ რუსეთის სოციალ- დემოკრატები ცენტრალისტები არიან და ერთგულ საციხში ახალგაზდა თურქებს მრავლესინა! მათი მინაია, ერთგული მრავალგზა მისინა და სხვადასხვა ცინი- თის ერთად ვადავებავ.

მისი პოლიტიკა, რომელსაც ოსმალე- თი დღება, რომელიც მხოლოდ ძილა- დობაზე შეიძლება იქნეს დამყარებული და მშობისა და ერთობის მაგიერ შინაურ მტრობისა შობს.

მა აქეთ, რაც საათაფრო არსებობს, სოციალდემოკრატის დებუტატებს სიტყ- ვა ატყობიათ — არ წამოკითხიან.

პოლიციელნი, მალაობის მტრე- ველები, ქართველები და ს. მათ სამართ- ლიანად ემტრობიან.

საინტერესოა ცინიზმის ერთი დებუტა- ტის საქციელი. ის სოციალდემოკრატ იყო და სოციალდემოკრატულ გეგუროს- შე მუშაობდა, მაგრამ, რადგან ეს გეგუროს- ნაიათა კავშირის ადგილობრივ სათიბებ- ზე უკნეს იურუდებდა, ხსენებულ დებუტა- ტები იძილებული იყო, ამ გეგუროსად გასულიყო. ნეტა ჩვენს (?) დებუტატებ- სი ქონილია მისიველი მოქალაქეობრი- ვი გამაძრება!

შეგავართ სოციალდემოკრატია არა თუ უკეთ ერების, არამედ თვით შორეული რუსების ადგილობრივ ინტერესებსაც არ იცავს ჯერჯერობა.

დაერთა. — მარტო ჩვენი ვართ ქუშ- მარტო დემოკრატები. მაგრამ ახლა უკ- ვე სახანაია პოლიტიკურ ქუშმარტობა და პირი აღსარებული, რომ დემოკრატია და პოლიტიკური ცენტრალიზაცია ერთმომეორ- რის უარყოფს.

ჩვენ ვიცავთ მუშისა ინტერესებს, ჩვე- ნა ერთი მათი პატრონები, ამბობენ. მაგრამ დემოკრატია მარტო იმას კი არ შეიცავს, რომ მუშისა ინტერესები დაი- ცვა, არამედ საჭიროა, რომ თვით მუშის ხელშივე იყოს მისი სტედილი. მუშის ვერ უშუალოდ, მის ზღვს ვერ გავაუფლებს და ის, ვინც მას ვერ იცნობს: მუშის ცნა- რისა იქით მყოფი უტრბი დამე- ვალი არ ეტყობა. პირიქით, იმისთან და მცდელობა უნდა ყავდეს, რომელსაც ც- ნობის, რომელთანაც კავშირი გავქვედელი არ აქვს, რომელსაც თავისი გულის მასუ- ლი შეუძლია უმხრას; თავისი გეგუროსა შესესილად და სათხოვრი მოხსენიება. მს ეს მხოლოდ მაშინ არის შესაძლებე- ლი, როდესაც თითოეული განმარია კუთ- ხეს ადგილობრივ საქმიანობის საკუ- თარი საჯანმდებელი დაწესებულება აქვს.

სოციალდემოკრატები, რომელნიც განა- ხობა ქვეყნების ავტონომიის უარყოფენ, ერებისგან მუშებს: ჩვენ დაიკუთნა, ჩვენ დაგვიფარავთ. მაგრამ მუშებს სრული უფ- ვლება აქვთ მიუგონ: არ გინდა თქვენი მფარველობა, რადგან შობის ხინ, ჩვენს შობის შექილით კავშირი არ არსებობს; რამდენათ ნათელია მათ მოწინააღმდეგე ფედერალისტთა მომადრება: იგი თავის- თავეთა, ძალდაუტანებლად იცავდავს გზას, ხოლო დასლთა „ღალატური“ დღითიღმე მკრადებდა... მა განა ფედერალისტთა მომადრება მართლაც ყველასთვის ბრწყინვალე მუქ- ვალი ნათელი არ არის? რა სწილიათ ფედერალისტებს? — რა სწილიათ და, უპირ- ვლესათ ყოვლისა, სხვა კულტურული ცინების ავტონომიებთან ერთად, — სა- ქართველოს ავტონომია.

მერე რათა? რა ამისთანა უფნარი ხი- ლის ავტონომია, რომ ასე დაიფინიო შეტრებიან მას?

მოგახსენებთ, რა ხილიც არის. ატეო- ნომია ხალხის იმისთანა თვითმართვოლ- ბის გულისხმობს, რომელიც კულტურ- ლული ერთი თავისი ცხოვრებისა და წყ- რველების შესავარ კანონებს თვითონ ადგენს, თავისი შინაური ცხოვრების წეს- როცს თვით განავებს, თავის შკოლებს თავისი ქვეყნის შესავარი პროგრამით თვითონ აწესებს და მართავს, თავის სა- სამართლის თავისივე უფუციის შეღებვის საშუალებით აწარმოებს... მათი სიტყ- ვით — ხალხი თავისი შინაურ ცხოვრებას თავისი გემოვნებით აწესებს და ახარებს.

მა განა ამისთანა წესწამობლება ვის- თვისზე მანებებელი იქნება? „პურშივე- ვი“ ფიქრობენ, რომ ავტონომიები ზე- სეთის მომადრებას და გარდაცემას! მს

სჯობს, ჩვენი თავისი სოციალდემოკრატობა ჩვენვე ვიცოთ.

ერთი სიტყვით, პოლიტიკური ცენტრ- არალისა მუშების ცინიზმობური ინტე- რესებისთვისაც მტრე სახანაია.

მაგრამ ამაშისი მარტო კუქის სა- ციხში აწებებს და უმადლეს მინახვეურს ამშობს! მანა მასაც არ უცვარს თავისი ამშობლობა, ცენტრალიზმის, წყნე- ულმანა? განა სოციალდემოკრატის თავის ამშობლობა და ცინიზმის მერმანისა და გერმანელობაზე გასკვლას!

მუშის განცხადება და წმობრივი მო- თხოვნილობა მხოლოდ მაშინ არის და- ვაყოფილებელი, როდესაც შკოლისა, სა- სოციალდემოკრატის, ავტონომიისა და ცხოვ- რებაში მისი ერთგული უფლება აღსა- რებელია, ერთი სიტყვით, როდესაც ავ- ტონომია ეტეს მინახვეული.

მა, რადგან ჩვენი სოციალდემოკრატ- ბი ავტონომიას უარყოფენ, ისინი, მაშ- სადამ მუშის ინტერესებს გერმანიათ ვერ იცვენ, ე. ი. არ აიიან ქუშმარტი დე- მოკრატობა.

პარტიულ ენაგულის საშ- ვილობა.

(ახლახანდა ამჩველს გამო).

მეთაფობა ქართველებს ებრავლებმა უკანასკნელ არჩევნის ღრის წინაშე არ გამოავიხმდეს. ჩვენ ის არ ვფიქრობთ, რაგორც ბევრი მუშისის საზოგადოებე- ნი, — ვითომც მთელი გზაგლობას ზურ- გი მკეისი ჩვენი პროგრამისათვის და ყველა თავისი ხმები იმ კანდიდატის- სთი მიეცეს, რომელია მოსოფლდევ- ლობით ერთგული პრობლემს ბურჟუა- ბის გამომარჩილი მაქნასია, რომ გრო- ვული ღრმა უზარლო წაილი მგე- რასა, რომელსაც შეგნებელთა და გინე- ბა დასლთა მოსტყუებელთა ავტონ- დებენ, რომელიც პროგრამა-ტურა- ტურით გზაგლობას საციხის დასას, რა- გორც განსაკუთრებული, სოციალიზმ- დან გამყოფილი საციხისის უკრდავს მის მიმდევარ.

მანა დასავაჯრებელი ჩავრულება ცრმა უკვე ავლის ის პოლიტიკა, რომელიც უწინაშეს ყოველ ერთგულ ნაგვრას და შეგნებებს გზაგობს და მილის საღის ცინიზმი და სრულის მესერებობი ის მისი გრველი მომადრება, რომელიც ვარემე კლსობრივი ჩავგრას, არავითარ ჩავგრას არ ხედავს. დასავაჯრებელი, რომ გზაგობლობა, რომელიც ყოველ ზომის ხმარობს იმისათვის, რომ თავისი გრძნე- ლი სახე შეინარჩუნოს, პირი უმარტო ჩვენი ისეთ საზოგადოებრივ მიმდარე- ლობს, რომელიც დიხ ამ სახის შენარჩ- ნებისათვის იბრძვის! დასავაჯრებელი, რომ იმ გზაგობლობა, რომელსაც ყოველ- ნართა მთლიან შეგნეობს, ნაყოფ- ნადღური-პოლიტიკური ორგანიზაციები ვიჩინა და ერთგულ-კულტურული ავ- ტონომიის იდეის განხორცილება ერთ უპირველეს საფათ დასახა, — რომ იმ გზაგობლობა იმ განსაკუთრებ ქართველ- თა გეგუროს, რომელსაც ფართო პოლიტი- კური თვითმართვლობა მიტამ სწიდა;

მთავარი პარტია! რუსეთის საუფუციო შე- ვილებთან ერთად ფედერალისტები მზავ- ლი საუფუციო, ცოცხალი მაგალითო- ბით — სხვადასხვა ქვეყნის დღევანდელი ავტონომიების ცხოვრებით — ამტკიცებენ, რომ სახელმწიფოში მშობლიანობა და მოქალაქეთა შობის ყოველდღეობობობა მხოლოდ მაშინ სურვეს, როდესაც სხვადა- სხვა კულტურული ცინ ავტონომია აქვს მინახვეული (მაგალი. პეტროლის შეგ- რებელი შეგნება, ახალ ზელანდიაში და სხვ. და სხვ.). პირიქით, მათ შო- მის მიუდებელი უფლი და შვითი მო- ლოდ იმ სახელმწიფოებში ვამუფუბელი. ისტყ სხვადასხვა ცინ თვითმართვლობის ინტერესები იხრავს (მაგალი. მერმანია- ში და სხვ.).

რაბ, ავტონომიური წესწამობლება სა- ხელმწიფოში საზოგადოერ მშობლიანობ- მას ამაყრებს — და მათთან სხვადასხვა ცინის ცხოვრების განმარტობაც, მორალურა- თაც და ცინიზმობრათაც სისწრაფით აწინაურებს.

ავტონომია, სხვა ერთა მზავსათ, ქართ- ველი ცინის სწავლავანობობასაც სწორ- გზაზე დაყენებს; და, ეს, ხომ იყო — რა- სია ნინაშე? მს ნინაშე ახალგაზდა მისი წესის გამართავს, საშობლო — ვისაც გზაზე სწავლავს მათსა, საშობლოს და მანად სასწავლებელთა, სასწავლო საწე-

რომ ამით ერთგული ჩავგრა შესავლტოს, რომ ერთგული კულტურა ნორმალე- რი განვითარების პირობებში ჩავგდოს, რომლის შეხელებებით, ყოველი ერთ- გული უმრავლესობის უფლება, მანასა- ლი ინტერესები გზაგობს, სომების, რუსთა და სხვ. საციხებით უზარუნველყოფილი უნ- და იქნეს, — რომ ამ გზაგობლობა ამ გეგუროს მტრე ხელი არ ვერაღობს!

არა, ეს ჩვენ არ გვეჩვენა, არ გვეჩვენა იმდრო, რომ ჩვენი ერთგული პრო- გრამის უკველება ებრავლობით — ეს და- ნაშაულია ცინიზმის ებრავლი ცინის წი- ნაშე და დიდი ხანია იმ დღის ხნიდან გვეყვლი კეთილ მებობლურ განწყობი- ლებისათვის, რომელიც ავგრ რამდენი საუბარებ სურვეს ქართველთა და ცინი- ზელთა შობის და რომელიც აწი, იმე- ლია, ამ დაიღვევა. ის ცინიზმი, რომელიც საარჩევნო ყუთთან შეგნებით მი- ლის, ასეთს დანაშაულს არ ჩილენს. ის ცინიზმი, რომელიც თავისი ცინი- რესებს არ ღალატებს, ჩვენთან უნდა იცვენს, ჩვენს პროგრამას და ჩვენს კანდი- დატურს უნდა იცავდეს.

მის მიქვია მთლიანი ძალდატანება ამომჩველს, როდესაც უკანასკნელი თავის წინა- დემოკრატობრივ მოვალეობას ასრულებს! მა განა შეგნებელი წვერი საზოგადო- ბის ცრუ დაპირებებს ცინის მხრით და ყვლები ახრების ვაგეკულებს მოწინა- დებებზე მტრებს მხრით უნდა აიყოფი- ლ და მისი ცეკვი იმას უნდა ამაყებდეს, რომელიც მისი ნამდვილი დამცველი და მოქრავსებელი.

ჩვენ ამ შეგნების და გონივრების იმე- ლით ვართ, ამ შეგნების მიმხრეობა. მფიქრობთ, რომ მომავალ 17 ოკტომბ- მის ქალაქის არჩევნის ქუთათობა ქართ- ველი გზაგობლობა მტრის შეგნებით და უფრო განყოფილებლათ შეხედება, ვილ- რეც 4 ოკტომბის იყო, და თავის ყოველი მხრივ ვაგაილარებულნი მოქ- მადებით არც ჩვენ გვეჩვენს ხელს და არც თავისი ცინი ინტერესები დაიფიქვს.

ამათივერ ვაზამი და სოციალ- დემოკრატული პარტია.

„შეშინა გზ.“ „მებრეშობ“ (№ 15) წა- ვიციხებ ვრად საუბარადებუა წერილი ბ. სამსან ვრფობისა. მს შეგნებელი გლეხი და წყნელების გლეხთა რწმუნებუ- ლი, ე. ი. ამომჩველთა თამაშად აცხა- ლების გზათის ფურცლებზე თავის პოლი- ტურურ რწმუნებს. — 5 წლის წინათ მი- თანაურგანმდები ერთ გეგუროს, (გელის- სხეთ სოციალდემოკრატული პარტია); მაგრამ ამას შემდეგ აღარ შემიძლია ეც- ვიხონდელ ასე უფრო, რამდენა ჩვენსა და ჩვენს ქვეყნისა ან ცალკე მარტოში, სხელით და გულით თანამოზარე ვარ იმ გეგუროსა, რომელსაც მატა ამაშისი ეცუ- თუნის და რომლის წარსილადგენელი სახ. სათაფრობი უპირველეს ყოვლისა ჩვენს ერთგულ საშქებს დაიკავს.

მუშობის ამ საგლისხმობა წერილმა მტავთ ამფიროვანია. მს ქართველი გლეხ- ბის წრეებმა და გამაძრებელმა სიტყვებმა ნათლად მაქნეს, რომ იღებებს ჩვენი

ბის ადგილათ შეგნებას, ვინების ნორმა- ლობა — წესითი განვითარებასა და ვინათ- ლობას.

ავტონომია, სხვა ერთა მზავსათ, ქართ- ველი ცინიც მინიკებს ქართულ სამართალ- ლობს, ქართული საქვის წარმობისა, ქართული მოლაპარაკე მოსამადრებლობა და ვეკლებს... მა ყველა ეს, ხომ იყო — რასაც ნინაშე? — იმას, რომ საწყალი გლეხი, საწყალი მუშა, რომელსაც დღეს მოსამართლობა და ვეკლებს პირტპარტუშების არაფერი გავმა- თათ თავის ბედილბას ყრუმტრეჯივი პირდადებული შობიდან ექვას არ და- უწყებენ და — მტრებით მებოვლებს, ვამკრ- ბის ვინების პატრონებს — ვეკლებს, მწერლები და გზადავათაის მკარცელ- ლობისა ხალხი ადარ დასკრებლობა, თავის საწყლებს თვითონ ვაუძღვებობ და დღევანდელ ხარჯებს ერთიასათ შეამკი- რებენ...

ავტონომია საქართველოს ეკლესიებში კარგველ ხალხს ყოველგან — როგორც სოციალში, ისე მათ — ქალაქებში — ქარ- თული სახარებას მომხმენებს, ქართულ ქალაქებს ვაგაინებს, ყოველგან ქართველ ცინის კომპონებს და დღესდღეობობებს — და სხვ, ხომ იყო — რასაც მომავალში? — იმას, რომ ქართველი ხალხის არწმუნა და სინი- დისი თავისუფალი იქნება, მორწმუნე ქართველი შეგნების მომხმენს თავის წინა- დემოკრატობრებს, სახარებას, რა-

გლებობა, იღებებს ქართული ხალხი. 20 წელიწადია, რაც რუსეთის სოც. დე- მოკრატთა ნაგლევი, მარტოველს სო- ციალდემოკრატნი — გეგუროსი — ჩვენს ხალხს და გლეხობებს, რომ უნდად ერთი მათი ინტერესების განცხადებას მკრავ- რებენ, რომ მხოლოდ სოციალდემოკრა- ტები არიან მუშისა პარტია და სხვა არა- მის. მს პარტიის ადვანტიზმი მომადრება მთელი საქართველო, ამ პარტიის წითე- ლი ჩაზნი დათარგუმდა ჩვენ მებღმე ქვეყანაში; ამ 6-7 წლის წინათ ეს პარ- ტია ბედილბად ჩვენ ხალხს... და აი წაყულებ!

მს სოციალდემოკრატული პარტი- კალიზმთან დღეს ამავე თუ შეგნებელი ახალგაზდა და ინტელიგენტები, არა- დე შეგნებელი გლეხობაც. ამ პარტიის უმეკრებელმა მოქმედებამ ჩვენში და მას- თან მათი დებუტატების უტონობობა ლა- თობისა სახელმწიფო საათაფრობის ბეგის ათხილა თვლილ და ნათლად დანახა სი- ნამრეველ, დანახა საქართ. სოციალდემ- მოკრატული პარტიის სიკაცებე და ორ- ჟობობა. მქვს წყნე მტეა რაც დაარს- და რუსეთში სახელმწიფო საათაფრობა; ამ ხნის განმავლობაში საქართველოდან იგზავნებდნენ დებუტატთა სოციალდემო- კრატული. ნეტა რა მტყვის, რა ვაგაეთვის მათი ქართველობისთვის? არაფერი, სრუ- ლად არაფერი... მანა მათ დიკვენს ჩვენი ცინი ინტერესებისა? მათ სიტყვს რამე ჩვენს ენაზე ჩვენს შკოლებზე, ჩვენს ეკლესიაზე, ჩვენი ცინის შეგნებებზე, ჩვენს მიწა- მამულებზე, ჩვენი სოცლის გეგურობაზე და ბეგის სხვა საკუთარობა კითხვებ- ზე? მს სული არა, ამ ძალიან მკრავლობათ. ბრამც თუ თვითონ არ ამშობდენ არა- ფერს, არამედ სხვებსაც თ ულდებენ ამაზე ლაპარაკს. მაგ ჩვენი სოციალ- დემოკრატების დებუტატები წინააღმდე- გენს პოლიციის ავტონომიის შეგნე- ბას, ვაცეკვს პოლიციის დებუტატ ბ. ლდინტო, რომელსაც მს ამო- ილი ქახ. საათაფრობი ქართველების შესახებ ჩვენი გლეხი, ცენსის, იტარება და სული ცნუებით უმობირო, იმევე ღრის რუსის მთავრება მათისათვის სასახების სათაფრობის რუსებს და სომხებს. მანაც სიტყვს რამე ჩვენს დე- ბუტატებზე? ვამოარკიცებს, ნათლად დააყ- ვეს ეს საციხით? არ და. მართლაც პეტროსი ჩინოვნიკის უსამართლო ცინე- ვლობა სასახებორდან, ქართველ განათ- ლებულ პირთ არ აძლევს სასახებს, ქართული ენის ხუთავენ შკოლებში, რუ- სის ჩინოვნიკისაწინააღმდეგე ავანტიზმის შეგნებში ქართველ მარტოველ მტრების დიდწინაშე, ქართულ ენაზე ლაპარაკე- თვის... ჩვენს დიდებულ ენას, მითრ- გი მომწინდელის და შობა რუსთაველი- ნიკეიტის ხელს რუსის უმხარის ჩინო- ვნიკთა აქ. საქართველოს ენათთან ახლავს ეს... მა ჩვენს დაცობებს, ამ ჩვენს დებუტატებზე ამაოვლეს ხმა სათათ- მობროში ჩვენსა დებუტატებზე? მს სოციალ- დემოკრატთა, ისე მკრავლობა, რომ არა- ვის უტყვებია, რომელი ცინი მოთავს- ლო კიდევ...

მს შეგნების და გონივრების იმე- ლით ვართ, ამ შეგნების მიმხრეობა. მფიქრობთ, რომ მომავალ 17 ოკტომბ- მის ქალაქის არჩევნის ქუთათობა ქართ- ველი გზაგობლობა მტრის შეგნებით და უფრო განყოფილებლათ შეხედება, ვილ- რეც 4 ოკტომბის იყო, და თავის ყოველი მხრივ ვაგაილარებულნი მოქ- მადებით არც ჩვენ გვეჩვენს ხელს და არც თავისი ცინი ინტერესები დაიფიქვს.

მს შეგნების და გონივრების იმე- ლით ვართ, ამ შეგნების მიმხრეობა. მფიქრობთ, რომ მომავალ 17 ოკტომბ- მის ქალაქის არჩევნის ქუთათობა ქართ- ველი გზაგობლობა მტრის შეგნებით და უფრო განყოფილებლათ შეხედება, ვილ- რეც 4 ოკტომბის იყო, და თავის ყოველი მხრივ ვაგაილარებულნი მოქ- მადებით არც ჩვენ გვეჩვენს ხელს და არც თავისი ცინი ინტერესები დაიფიქვს.

მს შეგნების და გონივრების იმე- ლით ვართ, ამ შეგნების მიმხრეობა. მფიქრობთ, რომ მომავალ 17 ოკტომბ- მის ქალაქის არჩევნის ქუთათობა ქართ- ველი გზაგობლობა მტრის შეგნებით და უფრო განყოფილებლათ შეხედება, ვილ- რეც 4 ოკტომბის იყო, და თავის ყოველი მხრივ ვაგაილარებულნი მოქ- მადებით არც ჩვენ გვეჩვენს ხელს და არც თავისი ცინი ინტერესები დაიფიქვს.

